

מסכת געילים

פרק ג'

א. הכל מטהאין בגעילים, חוץ מון הנקרים וגר הוושב. הכל כשיורים לראות את הגעילים, אלא שהטהרתה והטהרה בידי כהן. אומרים לו אמר טמא, והוא אומר טהור. אמר טהור, והוא אומר טהור. אין רואים שני געילים כאחד, בין באיש אחד ובין בשני אנשים, אלא רואה את האחד ומסגיריו ומהליךיו ופטרו, וחזר לשני. אין מסגירים את המסגר ולא מחייבין את המחהלט. אין מסגירים את המחהלט, ולא מחייבין את המסגר. אבל בתקלה, בסוף שבוע, המסגר מסגיר, והמחליט מחליט, מסגיר ופטר, מחליט ופטר:

ב. חתנו שנראה בו גע, נותנים לו שבעת ימי חמיצה, לו ולכיתו ולכסותו. וכן ברגל, נותנים לו כל ימות הרגל:

ג. עור הבשר מטה מא בשני שבועות ובשלשה סימני, בשער לבן ובמchia ובסיסו. בשער לבן ובמchia, בתקלה, בסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני, לאחר הפטור. ובבסיסו, בסוף שבוע

ראשון, ובסוף שבוע שני, לאחר הפטור. ומ�מא בימי שבועות,

שהן שלשה עשר יום:

ד. הchein והמקוה מטמאין בשביע אחיד ובימי סימני, בשער לבן ובקסיון. בשער לבן, בתחלת, בסוף שבוע, לאחר הפטור. ובקסיון, בסוף שבוע, לאחר הפטור. ומטמאין בשביע אחיד, שהוא שבעת ימים:

ה. הנטקין מטמאין בימי שבועות, בימי סימני, בשער צהוב דק ובקסיון. בשער צהוב דק, בתחלת, בסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני, לאחר הפטור. ובקסיון, בסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני, לאחר הפטור. ומטמאין בימי שבועות, שהן שלשה עשר יום:

ו. הקחת והגבחת מטמאות בימי שבועות, ובימי סימני, במחיה ובקסיון. במחיה, בתחלת, בסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני, לאחר הפטור. ובקסיון, בסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני, ולאחר הפטור. ומטמאות בימי שבועות, שהן שלשה עשר יום:

ז. הבגדים מטמאים בימי שבועות ובשלשה סימני, בירקך ובאדמדם ובקסיון. בירקך ובאדמדם, בתחלת, בסוף שבוע ראשון, ובסוף שבוע שני, לאחר הפטור. ובקסיון, בסוף שבוע

ראשון, בסוף שבוע שני, לאחר הפטור. ומ�מ אין בימי שבועות,

שהן שלשה עשר יום:

ח. הפתים מטמאין בשלשה שבועות ושלשה סימנים, בירקע
ובאדמדם ובפשין. בירקע ובאדמדם, בתחלת, בסוף שבוע
ראשון, בסוף שבוע שני, בסוף שבוע שלישי, לאחר הפטור.
ובפשין, בסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני, בסוף שבוע
שלישי, לאחר הפטור. ומטמאין בשלשה שבועות, הן תשעה
עשרה יום. אין בגעים פחות משבוע אחד, ולא יותר על שלשה
שבועות: